

12. Но Петъръ стана, затече се къмъ гроба и, като се наведе, видѣ вжтрѣ само повивкитѣ и се върна, чудейки се самъ въ себе си за станалото.

13. Въ сѣщия день двама отъ тѣхъ отиваха въ една паланка, на име Еммаусъ, който бѣше на шестдесетъ стаии далечъ отъ Иерусалимъ,

14. и разговаряха се помежду си за всичко онова, що се бѣ случило.

15. И както се разговаряха и разсѣждаха помежду си, Самъ Исусъ се приближи и вървѣше съ тѣхъ;

16. но очитѣ имъ се спрѣха, за да Го не познаятъ.

17. А Той имъ рече: какви сѣ тия думи, които, вървешкомъ, размѣняте помежду си, и защо сте тѣжни?

18. Единиятъ отъ тѣхъ, на име Клеопа, Му отговори и рече: Ти ли си само страненъ въ Иерусалимъ и не си узналъ какво е въ него станало прѣзъ тия дни?

19. И попита ги: кое? Тѣ му отговориха: което стана съ Иисуса Назарееца, който бѣше пророкъ, силенъ на дѣло и слово прѣдъ Бога и цѣлия народъ;

20. какъ нашитѣ първосвященници и началници Го прѣдадоха да бжде осжденъ на смъртъ и Го распнаха;

21. а ние се надѣвахме, че Той е Оня, който щѣше да избави Израиля; но при всичко това днесъ е вече трети день, откакъ стана това;

(12) Иоан. 20, 6, (13) Марк. 16, 12. (19) Лук. 7, 16. Мат. 21, 11. Иоан. 3, 2; 6, 14. Дѣян. 2, 22. (21) Дѣян. 26, 6. Лук. 2, 25.